

A Szovjetunió és a kapitalista országok költségvetése

A Szovjetunió 1952. évi állami költségvetése kifejezése annak a törhetetlen akaratnak, amellyel a szovjet nép az új, kommunista társadalmat építi. „A költségvetés azokat a nagy feladatokat tükrözi vissza, amelyeket a kommunista párt és a szovjet kormány jelölt meg az ipar, a mezőgazdaság, a közlekedés fejlesztése, az áruforgalom kiszélesítése és a Szovjetunió népei életszínvonalának emelése terén.”¹

A Szovjetunió költségvetési kiadásai²

Megnevezés	1940		1951*		1952*	
	mil-liárd rubel	%	mil-liárd rubel	%	mil-liárd rubel	%
Összkiadás	173,3	100,0	451,5	100,0	476,9	100,0
Honvédelem	56,1	32,4	96,4	21,3	113,8	23,9
Kulturális és szociális kiadások	41,7	24,1	120,8	26,8	124,8	26,2
Népgazdasági beruházások	57,1	33,0	178,5	39,5	180,4	37,8
Közigazgatási kiadások	6,7	3,9	14,3	3,2	14,4	3,0
Egyéb kiadások .	11,7	6,6	41,5	9,2	43,5	9,1

* **Előirányzat.** — 1951 zárszámadásának előzetes adatai szerint a költségvetési kiadások 441,3 milliárd rubelt tettek ki, ebben a népgazdasági beruházások 179,4 milliárd rubellel, a szociális és kulturális kiadások 118,9 milliárd rubellel szerepeltek.

1952-ben a népgazdaság fejlesztésére fordított kiadások az összkiadások 37,8%-át képezik. 1940-hez viszonyítva a népgazdaság fejlesztését szolgáló beruházások több mint háromszorosukra emelkedtek. Ebben a tételben foglaltatnak azok az összegek, amelyek a nagy szétválasztási természetű tervek megvalósítását szolgálják, és amelyek első nagy eredménye-

ként a Volga—Don csatornát ebben az évben adják át a forgalomnak.

A kulturális és szociális kiadásokra előirányzott összegek híven tükrözik a szovjet kormánynak és Sztálin elvtársnak állandó gondoskodását. Ebben az évben az összkiadások 26,2%-át fordítják ezekre a célokra. 1940-hez viszonyítva ezek a kiadások szintén több mint a háromszorosukra emelkedtek.

A honvédelemre fordított kiadások 1952-ben 23,9%-át teszik ki az összkiadásoknak, ezzel szemben 1940-ben az összkiadások 32,4%-át alkották. A Szovjetunió tántoríthatatlan békepolitikát folytat, azonban mindent elkövet a szovjet haza védelmének biztosítása érdekében.

A Szovjetunió költségvetése teljesen egyensúlyozott: 1952-ben éppen úgy, mint az előbbi években, a bevételek meghaladják a kiadásokat. 1952-ben a bevételi többlet 31,9 milliárd rubel.

A Szovjetunió kormánya állandóan csökkenti a lakosság adóterheit. 1952-ben az adók a bevételeknek csak 9,3%-át képezik.

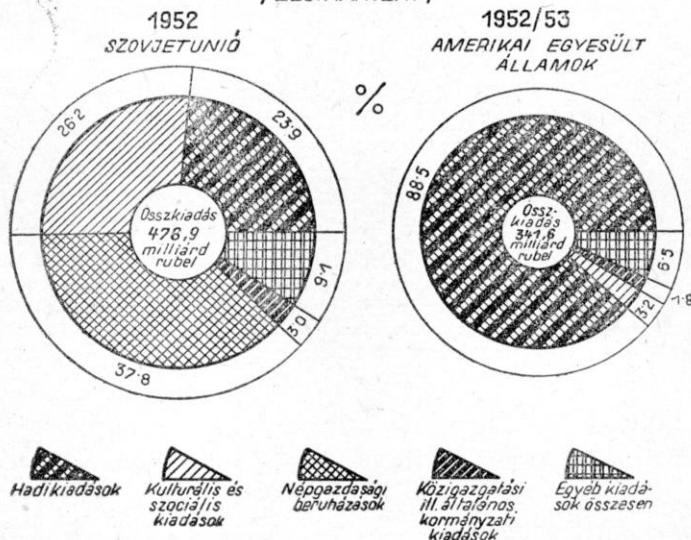
A Szovjetunió költségvetésével teljesen ellentétes képet mutat az USA és a csatlós államok költségvetése. Az USA, Anglia, Franciaország és a többi kapitalista állam lázasan készülődik a harmadik világháborúra. A fegyverkezési hajszája finanszírozására fordítják a költségvetési kiadások túlnyomó részét.

Truman ezévi kongresszusi üzenetében a múltévi csillagászati magasságot elérő költségvetési kiadásokat még 14,5 milliárd dollárral emelte. A költségvetési kiadások 76%-át fegyverkezésre fordítják, ha ehhez még hozzáadjuk a múlt világháborúból származó kötelezettségeket, úgy a hadikiadások az összkiadások 88,5%-át teszik ki. A „közvetlen hadikiadások” a múlt évvel szemben 29%-kal emelkedtek, ezenkívül az agresszív külpolitikájuk pénzelésére, az atomenergia fejlesztésére, és a stratégiai nyersanyaggyűjtésre, stb. előirányzott összegek 31%-kal növekedtek.

¹ A. G. Zverjev: A Szovjetunió 1952. évi költségvetése.

² A. G. Zverjev: A Szovjetunió költségvetése az 1938—1945. években, Goszfinizdat kiadása, Moszkva, 1943. 104. old. és a „Pravda” 1951. március 9. és 1952. március 8-i szám adatai alapján számítva.

A SZOVJETUNIO ÉS AZ AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK KIADÁSAINAK
MEGOSZLÁSA FONTOSABB CSOPORTOK SZERINT
(ELŐIRÁNYZAT)

Az USA költségvetési kiadásai*

Megnevezés	1939/40		1951/52*		1952/53*	
	milliárd \$	%	milliárd \$	%	milliárd \$	%
Összkiadás	9,2	100,0	70,9	100,0	85,4	100,0
Hadikiadások összesen	1,6	17,4	49,7	70,1	65,1	76,2
Közvetlen katonai kiadás	1,5	16,3	39,8	56,1	51,2	60,0
Nemzetközi katonai és gazdasági „támogatás”	0,1	1,1	7,2	10,2	10,8	12,6
Atomenergia ...	—	—	1,7	2,4	1,8	2,1
Hadiipar és hadigazdálkodás ..	—	—	0,7	1,0	0,8	0,9
Polgári lakosság kiképzése	—	—	**	**	0,3	0,4
Kereskedelmi „lotta fejlesztése”	—	—	0,3	0,4	0,2	0,2
Régebbi háborús kötelezettségek ..	1,6	17,4	11,2	15,8	10,5	12,3
Szociális kiadások	3,1	32,6	2,7	3,8	2,7	3,2
Nemzetgazdasági beruházások ...	2,6	28,4	4,5	6,3	4,3	5,0
Általános kormányzat	0,2	3,2	1,4	2,0	1,5	1,8
Egyéb kiadások ..	0,1	1,0	1,4	2,0	1,3	1,5

* Előirányzat.

** 50 millió dollárnál kevesebb.

† Federal Reserve Bulletin, Washington, 1949 február és 1952 február adatai alapján számítva.

Angliában a Churchill-kormány 1952-ben 60 millió fonttal költött többet fegyverkezésre, mint az előző évben, a hivatalosan bevallott hadikiadások összege 1550 millió font. Franciaországban a hivatalos hadikiadások 950 milliárd frankot tesznek ki, ami 190 milliárd frankkal több mint az elmúlt évben. Ha azonban a más tárcák költségvetése közé rejtett tételeket is hozzászámítjuk, úgy a tényleges hadikiadások összege 1300 milliárd frank.

Az USA és csatlós államai a szociális és kulturális célokra csak elenyészően csekély összegeket irányoznak elő. A Federal Reserve Bulletin költségvetési adatai között a közoktatásra fordított összegek nem is szerepelnek külön tételként, szociális kiadásokra pedig a költségvetési kiadásoknak csak 3,2%-át irányozzák elő.

Az államháztartási deficit a kapitalista országokban állandóan emelkedik. Az USA-ban az 1952/53. költségvetési évben a költségvetési hiány előreláthatóan több mint 14 milliárd dollár lesz. Olaszországban a deficit előreláthatóan 428 milliárd líra, — 59 milliárd lírával több mint a múlt évben, — Angliában 750 millió font, Franciaországban 1400 milliárd frank.

A háborús készülődés terheit a dolgozó tömegek viselik. Az USA-ban 1951/52-ben

az adóbevételek összege 11-szerese volt az 1937/38. évi adóbevételeknek. Olaszországban 1937-től 1951-ig 65-szörösükre, Franciaországban pedig az 54-szeresükre nőttek az adóterhek. A hadikiadások óriási

méretű növekedése a kapitalista országokban inflációhoz, a dolgozó tömegek elnyomódásának állandó fokozódásához vezet.

LENGYELORSZÁG

Gazdasági helyzet

A lengyel népgazdaság hatéves tervének sikeres teljesítése alapján gyorsan halad előre a szocializmus építésének útján.

Az ipari termelés volumene 1950-ben 213%-át, 1951-ben pedig 270%-át tette ki az 1938. évinek. Az egy főre eső ipari termelés 3,67-szerese a háborúelőttinek.

A lengyel ipar mind nagyobb súllyal vesz részt az ipari és mezőgazdasági össztermelésben.

Év	Ipar	Mezőgazdaság	Együtt
1938	52	48	100
1946	63	37	100
1949	67	33	100

Forrás: Gospodarka Planowa, 1950. 7. sz.

A népgazdaság szerkezetében — az ipar javára — történt változást mutatja a nemzeti jövedelem megoszlásának alakulása az egyes népgazdasági ágak között.

Megnevezés	1946	1949
Nemzeti jövedelem összesen ..	100	100
Ebből:		
gyáripar és kisipar	32	42
mezőgazdaság és erdőszet ..	31	30
egyéb népgazdasági ágak ..	37	28

Forrás: Gospodarka Planowa, 1950. 7. sz.

Az ipar egyre növekvő százalékkal vesz részt a nemzeti jövedelem képzésében, míg a többi népgazdasági ágak hozzájárulása százalékosan csökken.

A nagy- és középipar termelése 1951-ben az egész nemzeti jövedelem 50,4%-t képezte.

A szocialista szektor részesedése a nemzeti jövedelem képzésében

	%
1946	45,5
1950	70,0

Forrás: Trybuna Ludu, 1951. március 23.

Az ipar szerkezetében bekövetkezett változást mutatja a termelőeszközöket gyártó és a fogyasztási cikkeket előállító iparágak súlyának megváltozása.

Termelőeszközök és fogyasztási cikkek gyártásának részesedése az ipari termelésben (százalékban)

Év	Termelőeszközök	Fogyasztási cikkek
1938	47	53
1946	51	49
1949	54	46

Forrás: Rzeczpospolita, 1949. november 1.; Gospodarka Planowa, 1950. 7. sz.

A Trybuna Ludu 1952. február 4-i számában közölt adatok szerint a foglalkoztatottság növekedése a népgazdaság szocialista szektorában a következő volt;

	Évi növekedés
1948	307 000
1949	601 000
1950	743 000
1951	527 000

A szocialista szektorban foglalkoztatottak száma az elmúlt 4 év alatt 2 178 000 fővel emelkedett.

Megváltozott a lakosság foglalkozási ágak szerinti összetétele.

A kereső lakosság megoszlása foglalkozás szerint százalékban:

Időpont	Mezőgazdaság	Egyéb népgazdasági ágak
1931	65	35
1951 végén	48	52

Forrás: Trybuna Ludu, 1952. február 4.

1951 végére a dolgozók száma a mezőgazdasági munkásokon kívül 5,2 millióra emelkedett, vagyis a háborúelőtti létszámnak majdnem a kétszeresére, annak ellenére, hogy Lengyelországnak ma 25%-kal kevesebb lakosa van, mint a háború előtt volt. Az állami nagy- és középiparban foglalkoztatott dolgozók száma 1951-ben évi átlagban 1 876 000 volt. A társadalmosított építőipar ez év elején 633.000 dolgozót foglalkoztatott, míg a háborúelőtti Lengyelországban az építőipari dolgozók száma csupán 236 000 volt az önálló kőművesekkel és a munkanélküliekkel együtt.

Az ipari termelés növekedésének üteme lényegesen nagyobb volt, mint az ipari dolgozók számának emelkedése, ami a munka termelékenységének jelentős növekedését mutatja.

A munka termelékenységének növekedése következtében csökken a termelés önköltsége, emelkedik a reálbér és a dolgozók életszínvonala.

Az egy főre eső élelmiszerfogyasztás¹ (kg-ban)

Megnevezés	1938	1949	1950	1950. év 1938. év %-ában
Cukor	12,2	18,7	20,1	165
Sertéshús	10,9	15,8	20,9	192

A falusi lakosság egy főre eső termélfogyasztása a következőképpen alakult (kg-ban):²

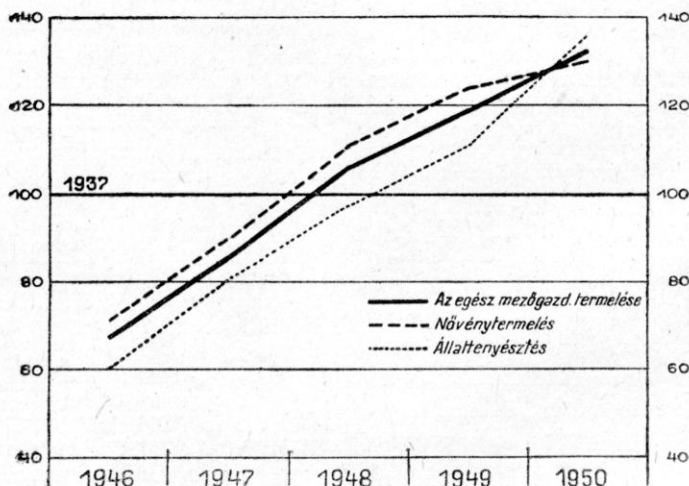
Megnevezés	1938	1949	1950	1950. év 1938. év %-ában
Búza	43	50	52	121
Rozs	175	190	193	110
Burgonya	305	301	300	98
Hús	13,7	15,3	17,0	124

¹ Trybuna Ludu, 1951. augusztus 31. adatai alapján számítva.

² Trybuna Ludu, 1951. szeptember 17. adatai alapján számítva.

A MEZŐGAZDASÁG FEJLŐDÉSE

Index: 1937 = 100

Lengyelország mezőgazdasága, amely a hitleri megszállás és a második világháború következtében óriási károkat szenvedett, 1948-ban már nemcsak hogy elérte, hanem túl is haladta a háborúelőtti színvonalat.

Megnevezés	1937	1946	1947	1948	1949	1950
Az egész mezőgazdaság termelése	100	67	86	106	119	132
Növénytermelés ...	100	71	90	111	124	130
Állattenyésztés.....	100	60	81	97	111	136

Forrás: Trybuna Ludu, 1951. szeptember 17.

Az állatállomány fejlődése³

Megnevezés	1946.	1950.	Növekedés %-ban
	június 30-i	december 3-i	
	állatösszeírás szerint		
Ló	1 729 518	2 797 424	62
Szarvasmarha ...	3 910 489	7 163 938	83
Sertés	2 674 122	9 928 418	271
Juh	727 073	2 194 207	202

A lóállomány 1951-ben mintegy 3%-kal, a juhállomány pedig kb. 17%-kal emelkedett 1950-hez viszonyítva.

A mezőgazdaság ilyen gyors ütemű fejlődését a népi demokratikus rendszer tette lehetővé, amely 1944 szeptemberében végrehajtotta a földreformot, az azóta eltelt 7½ év alatt pedig a kis- és középparasztagazdaságok termelőszövetkezetekbe való fokozatos tömörítése révén a falu felvirágzásának széles távlatait nyitja meg a dolgozó parasztság előtt.

Termelőszövetkezetek száma Lengyelországban

1949 tavaszán	136
1950 „	634
1950 őszén	1840
1951 tavaszán	2872
1951. július 1.	3054

Forrás: Trybuna Ludu, 1951. szeptember 17.

³ Trybuna Ludu, 1951. április 6. adatai alapján számítva.

1950-ben az egy főre eső mezőgazdasági termelés 32%-kal emelkedett 1937-hez viszonyítva.

Hektáronkénti gabonahozam alakulása (q-ban)

Megnevezés	Háborúelőtt	1950
Búza	11,4	12,4
Rozs	10,9	12,7

Forrás: Trybuna Ludu, 1952. január 14.

Míg a háború előtt csak 500 traktor volt Lengyelországban, ma már számuk elérte a 30 000-t.

A gazdasági téren elért sikerek lehetővé teszik az egészségügy és a kultúra növekvő mértékű fejlesztését.

Míg a régi Lengyelország költségvetéseiben egyre csökkenő összeget irányzott elő egészségvédelmi célokra, a népi demokratikus Lengyelország nagy gondot fordít a dolgozók egészségének védelmére.

Mutatja ezt pl. az a tény, hogy 1924-től 1938-ig, vagyis 14 év alatt, a kórházi ágyak száma Lengyelországban 13.800-zal, 1948—1951-ig pedig, azaz 3 év alatt 17.000-rel emelkedett. 1937-ben az egészségvédelmi központok tevékenysége a lakosság 4%-ára terjedt ki, 1951-ben pedig már több mint 25%-ára.

A kórházi ágyak száma Lengyelországban

1938	99 000
1948	86 000
1950	93 000
1951	103 000

Forrás: Trybuna Ludu, 1952. február 16.

Lényeges különbség van a régi és az új Lengyelország között kulturális téren is. Ezt a különbséget talán a legélesebben aláhúzza az a tény, hogy míg 1931-ben a 10 évnél idősebb lakosság 23%-a analfabéta volt és az iskolaköteles gyermekeknek 10%-a nem járt iskolába, 20 év múlva, 1951-ben a népi demokratikus Lengyelországban sikerült az analfabétizmust, mint tömegjelenséget felszámolni.

Ma Lengyelországban az általános képzettséget nyújtó középiskolákban a lakosság számához viszonyítva kétszer annyi tanuló tanul, mint a háború előtt. A háború előtt a gimnáziumokban és líceumokban a tanulóknak minősége 4%-a volt munkás- és kb. 10%-a parasztszármazású; ma a nyolcosztályos általános iskolák felső osztályaiban a tanulók 39,2%-a munkás- és 30,8%-a dolgozó parasztszármazású. Jelenleg 8-szor annyi szakiskola működik Lengyelországban, mint 1937—38-ban.

Hét és fél év alatt a lengyel népi hatalom újjáépítette a náci megszállók által elpusztított főiskolákat és több mint 50 újat létesített, főleg az ipari központokban, ahol azelőtt egyáltalán nem volt főiskola.

Főiskolák és főiskolai hallgatók száma

Megnevezés	Háborúelőtt	1951/1952
Főiskolák száma	32	83
Főiskolai hallgatók száma ..	48 000	125 000

Forrás: Trybuna Ludu, 1951. szeptember 24. és 1952. március 1.

Alapvetően megváltozott a főiskolai hallgatók szociális összetétele is: az elmúlt tanévben az elsőéves hallgatóknak több mint 60%-a munkás- és parasztszármazású volt.

Az életszínvonal emelkedése megmutatkozik Lengyelország népmozgalmi adataiban is.

A természetes szaporodás és halálózás alakulása (ezrelékben)

Megnevezés	1936—38 átlaga	1949
Természetes szaporodás	11,5	17,5
Halálózás	14,3	11,5

Forrás: Trybuna Ludu, 1951. április 7.

Az élveszületettek száma 1950-ben 761 000, 1951 első három évnegyedében pedig 602 000 volt.

Az 1946. február 14-i összeírás szerint Lengyelországnak 23 929 757 lakosa volt, az 1950 december 3-án megtartott általános népszámlálás szerint pedig Lengyelország lakossága 24 976 926 fő volt.

ALGÍR, MAROKKÓ, TUNISZ

Gazdasági helyzet

A francia monopolisták az elmúlt évtizedekben busás extraprofitokhoz jutottak Algír, Marokkó és Tunisz gyarmatosítása révén. Ezeknek az országoknak természeti kincsei a francia fináncnöke, így elsősorban a Mirabaud, Mallet és Rotschild-bankok kezében vannak. A francia gyarmatosítók mellé egyre inkább felsorakoznak az amerikai imperialisták, akik ezeket az országokat délkelet európai és közelkeleti háborús terveik szempontjából fontos felvonulási területeknek tekintik, és mind nagyobb részt kérnek e terület nyersanyagaiból és kizsákmányolási lehetőségeiből.

Ezek a gyarmatok gazdagok stratégiai nyersanyagokban; foszfát, ólom, mangán, antimon, horgany és vasérc található. Marokkóban van a világ legnagyobb jelentőségű kobalt-telepe, ezenkívül antimon- és molybdén-lelőhelyek várnak feltárára.

Marokkó, Tunisz és Algír ásványi nyersanyagtermelése¹

Megnevezés	1938	1950	1950. év 1938. év %-ában
	1000 tonna		
Foszfát	4105	6155	150
Ólom	42,1	64,5	153
Mangán	30,0	115,2	384
Horgany	10,2	19,2	188

* Marokkó

Marokkóban 1951-ben 1950-hez viszonyítva a vasérctermelés 68%-kal emelkedett. Tuniszban 1951 első 10 hónapjában a vasérctermelés 1950 azonos időszakához

¹ Statistical Yearbook, 1951. adatai alapján számítva.

viszonyítva 23%-kal, Algirban pedig 9%-kal növekedett.

A kitermelt nyersanyagot exportálják, helybeli feldolgozás úgyszólván nem létezik. Algir vasércbányászata a „Société de l'Ouenza” nevű Rotschild-érdekeltség kezében van. Ennek a cégnek az 1949. évi nyeresége meghaladta az 1 milliárd frankot, ugyanakkor a vállalánál foglalkoztatott 2500 bányász és tisztviselő csupán 338 millió frankot keresett. Tuniszban a foszfát-kitermelést és a vasúti közlekedést a Compagnie des Phosphates et Chemins de Fer de Gafsa uralja, ennek nyeresége 1950-ben 1948-hoz viszonyítva majdnem a 9-szeresére emelkedett. A djerissai bányákat birtokoló Denain és d'Anzin-féle kohó- és acélművek 1950-ben 1947-tel szemben nyereségüket ötszörösére emelték.

Az ipar kezdetleges fokon van. Csupán az élelmiszeripar, az olaj- és szappangyártás említésre méltó. Fejlődik a cementgyártás. Az építkezések azonban nem a lakosság iakasszükségeit szolgálják, hanem a katonai támaszpontok és repülőterek létesítését. A fegyver- és repülőgépgyárak építése szervesen beleilleszkedik a háborús készülődések keretébe.

MEZŐGAZDASÁG

A mezőgazdaság teljesen elmaradott. Hivatalos statisztikák szerint Tuniszban az összlakosság 10%-át kitevő európaiak a megművelhető földterület több mint 30%-ával rendelkeznek. A fennmaradó föld lényegében a tuniszi hűbérurak, földbirtokosok és uzorások kezében összpontosul. A francia földbirtokosoknak hatalmas latifundiumaik vannak, melyek néhány száz vagy ezer hektár kiterjedésűek.

Algirban a terméketlen, rosszul művelhető föld a bennszülöttek kezén van, mégpedig 619 554 bennszülött 8,3 millió ha földdel rendelkezik, ezzel szemben a 26 000 európai 2,3 millió ha jómínőségű földet tart birtokában.

Marokkóban a legjobb földnek kb. 25%-át a francia imperialisták ragadták magukhoz, a földjeiktől megfosztott parasztok pedig a városokba menekülnek és itt a munkanélküliek tömegét szaporítják.

Az északafrikai francia gyarmatokon csupán azoknak a mezőgazdasági cikkeknek a termelése emelkedik, amelyek kivitelre kerülnek, viszont csökken azoknak a

cikkeknek termelése, amelyek a belső fogyasztás céljait szolgálják. Marokkóban a fontos gabonaművek termése jóval elmaradt a háborúelőtti 10 éves átlag mögött; az árpa termése — mely a parasztság fő élelmezési cikke — 1951-ben 7 000 000 q-val volt kevesebb, mint 1941-ben. Ezzel szemben a narancs, citrom, főzelékfélék és primőrök, — amelyek fontos kiviteli cikkek — termelése emelkedett. Algirban az egyik legfontosabb mezőgazdasági cikk a szőlő. A szőlőtermelés a francia gyarmatosítóknak 1949-ben ha-onként átlag 180 000 frankot jövedelmezett. Ezzel szemben nem termelnek annyi gabonát, amennyi a lakosság ellátására elegendő lenne; pedig egykor Algir „Róma búzaraktára” volt. Ugyanez a helyzet Tuniszban is, ahol az utóbbi 8 évben 5 éhínség volt.

ÉLETSZÍNVONAL

A harmadik világháborúra való készülődés a kizsákmányolt gyarmati lakosság gazdasági és politikai elnyomásának fokozódását eredményezi. Algirban az árak általában a háborúelőttinek 20—30-szorosára emelkedtek, ugyanakkor a nominálbér a háborúelőttinek csak 12,5-szerese, a reálbér tehát 50%-kal csökkent.

Fontosabb élelmiszerek árának alakulása Algirban²

Megnevezés	1938	1951
	frank	
Kenyér (kg)	2,30	45,00
Búzadara (kg)	3,00	97,00
Marhahús (kg)	11,15	400,00
Birkahús (kg)	12,50	300,00
Tej (liter)	2,20	50,00
Tojás (db.)	0,40	14,00

Marokkóban a városokban a maximális munkabér havi 5200 frank, a nők keresete ennek csak 1/4 része. Hivatalos adatok szerint a létminimum 1951-ben 12 000 frank volt, a kereset tehát a létminimumnak csak 43%-át fedezi.

² Le Mouvement Syndical Mondial, 1951. június 15., 11—17. old. adatai alapján számítva.

A Béke Híveinek II. Világkongresszusán az északafrikai francia gyarmatok egyik kiküldötte a következőkben ecsetelte a lakosság súlyos életkörülményeit: „Az utcákon nap mint nap csapatosan kóborolnak az emberek, akik hajlékot, munkát, ennivalót keresnek. A városokban hajmeresztő jeleneteket láthatunk; elhagyott, félmeztelen gyermekek hevernek az utca porában; nők, térdükön félig éhenhalt gyermekeikkel, alamizsnáért könyörögnek.”

Az északafrikai elnyomott és kizsákmányolt népek szabadságukért és jobb életfeltételekért harcolnak. Az északafrikai or-

szágok munkásosztálya — a kommunista pártok vezetésével — élcsapata és lelkesítője a szabadságért, békéért és demokráciáért folytatott harcnak. A függetlenségéért harcoló Tuniszban a gyarmatosítók kegyetlen megtorlásokat alkalmaznak. Kihirdették az ostromállapotot, letartóztatták a miniszterelnököt és több miniszert, a tuniszi Kommunista Párt több tagját pedig deportálták. Házkutatások, rendőrsortűzek napirenden vannak. Azonban hiába alkalmaznak az imperialisták kegyetlen megtorlásokat, a terror csak erősebbé kovácsolja az elnyomott népek egységét.

A „SZOCIALISTA STATISZTIKA KÖNYVTÁRA”

című kiadványsorozatban megjelent

AZ EGÉSZSÉGÜGYI STATISZTIKA ALAPJAI

című könyv

a szocialista egészségügyi statisztika kérdéseivel foglalkozik. Bemutatja a statisztika — ezen belül az egészségügyi statisztika — szerepét a szocialista tervgazdaságban. Három fejezetre oszlik: 1. általános statisztika, 2. demográfia, 3. egészségügyi intézmények statisztikája.

KAPHATÓ A

STATISZTIKAI KIADÓVÁLLALATNÁL

Budapest, II., Keleti Károly-utca 5. I. emelet 1.

Telefon: 350—126, 130-as mellék.